

BOG

HALVT URNE, HALVT GRAL (/BOEGER/HALVT-URNE-HALVT-GRAL-DIGTE)

Af Melanie Kitt (/forfattere/melanie-kitti) (2022)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/halvt-urne-halvt-gral-digte) for at
anmelde

LÅN PÅ BIBLIOTEKET

Ubehagelig, angstfyldt debutdigtsamling om utryghed i familien med
tanker og tvivl fra en datter, der ikke passer ind.

 [\(HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?](https://bibliotek.dk/da/search/work/?)

SEARCH_BLOCK_FORM=870970-

BASIS%3A62910542&FRAGMENT=CONTENT)

TAGS:

ALENE (/TAXONOMY/TERM/237)

ENSOMHED (/TAXONOMY/TERM/2774)

FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

FAR-DATTER-FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/3010)

FATTIGDOM (/TAXONOMY/TERM/3039)

MOR-DATTER-FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/7366)

OPVÆKST (/TAXONOMY/TERM/8035)

SØSKENDEFORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/30443)

VANRØGT (/TAXONOMY/TERM/15570)

ANMELDelse

30 aug.22

(/users/frederik-
scholer)

Af Frederik Schjoler (/users/frederik-scholer)
Skribent

**Ubehagelig, angstfyldt debutdigtsamling om utryghed i familien med
tanker og tvivl fra en datter, der ikke passer ind.**

"Halvt urne, halvt gral" er en figur, Melanie Kitt gentager og knytter til
moderen i sin digtsamling af samme titel. Både urner og graler er
beholdere – den ene rummer død og sorg, den anden hellig glæde, og
moderen bærer begge dele. Beholderne kan dog rumme så meget andet
– de kan fyldes af skrig eller være tomme. *"Min mor er halvt urne, halvt
gral. / Jeg er også halv. En halv kan halveres men aldrig blive hel."*

Tomhed og fravær fylder i digtsamlingen. Den handler om en familie. Den
er fortalt af datteren, en pige, der søger tilhørsforhold og egen identitet,
men hun synes mest at finde fravær, mangel og utilstrækkelighed.

Hun er halv. *"Min far er ikke min far. / Det kan man se på øjnene. Min
søster og bror har de samme øjne"* Hun er outsideren i sit barndomshjem.
Halvsøsteren. Er hun også af etnicitet halv? *"Min mormor siger at hun
hader sådan nogle som mig. / Men selvfølgelig ikke mig." Ovenikøbet er
hun kun halvt barn "Der gror små, sorte masker mellem mine ben."*

På alle måde er hun i en udsat, uoverskuelig og forvirrende position,
hvorfra hun søger en tryghed, som hun ikke finder – i hvert fald ikke hos
moderen, der selv er angst og utryg. Nogen skal trøste, og hvis barnet
ikke finder trøst hos moderen, tager det over, påtager sig
omsorgsopgaven: *"Jeg plejer at holde hendes frygt i mine bittesmå
hænder og presse den ind mod et af mine klumpede bryster."*
Men det kan børn ikke holde til, selv ikke, eller især ikke - halve børn.. Det
kan give sig udslag i angst og lede over egen krop jævnfør de klumpede
bryster.

Sproget er ikke som en buldrende brænding, men mere som små bløde
krusninger, der lydløst vuggende i al sin lidenhed glider ind mod stranden.
Som om de vil noget, men ikke helt magter at gøre sig bemærket – og
alligevel sætter aftryk. Måske netop ved den fylde, der ikke er der, ved
tomheden og angsten for ikke at slå til. Savnet over ikke at blive mødt,
over ikke at opnå den kontakt, barnet, pigen, teenageren, halvsøsteren har
så afgørende brug for – lige netop der og da.

*"Min mor har blød pels. Jeg prøver at nå hende med mine frækheder, men
det glider af hende så nemt som skindet glider af et grillet kyllingelår."*